

HOTĂRÂREA CURȚII
3 octombrie 2000*

Angelo Ferlini
împotriva
Centre hospitalier de Luxembourg

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, formulată de Tribunal d'arrondissement de Luxembourg)

„Lucrători – Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 – Tratat egal – Persoane neafiliate la sistemul național de securitate socială – Funcționari ai Comunităților Europene – Aplicarea de tarife pentru cheltuielile medicale și de spitalizare legate de maternitate”

Cauza C-411/98

În cauza C-411/98,

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CE (devenit articolul 234 CE), de către Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luxemburg), pentru pronunțarea, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe, între

Angelo Ferlini

și

Centre hospitalier de Luxembourg,

unei hotărâri preliminare privind interpretarea, pe de o parte, a articolului 6 primul paragraf și articolului 48 din Tratatul CE (devenite, după modificare, articolul 12 primul paragraf, CE și articolul 39 CE), a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 312/76 al Consiliului din 9 februarie 1976 de modificare a dispozițiilor referitoare la drepturile sindicale ale lucrătorilor, prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 (JO L 39, p. 2), și a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, lucrătorii care desfășoară o activitate independentă și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității, astfel cum a fost modificat și actualizat prin Regulamentul (CEE) nr. 2001/83 al Consiliului din 2 iunie 1983 (JO L 230, p. 6), și, pe de altă parte, a articolului 85 alineatul (1) din Tratatul CE [devenit articolul 81 alineatul (1), CE],

CURTEA,

compusă din domnii G. C. Rodríguez Iglesias, președinte, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, L. Sevón și R. Schintgen, președinți de cameră, P. J. G. Kapteyn, C. Gulmann, P. Jann, H. Ragnemalm (raportor), M. Wathelet și V. Skouris, judecători,

avocat general: domnul G. Cosmas,

---

* Limba de procedură: franceza.

grefier: domnul R. Grass,

după examinarea observațiilor scrise prezentate:

– pentru domnul Ferlini, de către M.-A. Lucas, avocat în baroul din Liège, și M. Dennewald, avocat în baroul din Luxemburg,

– pentru guvernul luxemburghez, de domnul P. Steinmetz, director al Departamentului Juridic și Cultural din Ministerul Afacerilor Externe, în calitate de agent,

– pentru Comisia Comunităților Europene, de domnii P. J. Kuijper, consilier juridic, E. Gippini Fournier și W. Wils, membri ai serviciului juridic, în calitate de agenți,

având în vedere raportul judecătorului raportor,

după ascultarea concluziilor avocatului general, prezentate în ședința din 21 septembrie 1999,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin Hotărârea din 7 octombrie 1998, primită la Curte la 18 noiembrie 1998, Tribunal d'arrondissement de Luxembourg a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CE (devenit articolul 234 CE), o întrebare preliminară privind interpretarea, pe de o parte, a articolului 6 primul paragraf și articolului 48 din Tratatul CE (devenite, după modificare, articolul 12 primul paragraf, CE și articolul 39 CE), a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 312/76 al Consiliului din 9 februarie 1976 de modificare a dispozițiilor referitoare la drepturile sindicale ale lucrătorilor, prevăzute de Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 (JO L 39, p. 2), și a Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, lucrătorii care desfășoară o activitate independentă și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității, astfel cum a fost modificat și actualizat prin Regulamentul (CEE) nr. 2001/83 al Consiliului din 2 iunie 1983 (JO L 230, p. 6), și, pe de altă parte, a articolului 85 alineatul (1) din Tratatul CE [devenit articolul 81 alineatul (1), CE],

2 Această întrebare a fost adresată în cadrul unui litigiu între domnul Ferlini și Centre hospitalier de Luxembourg (denumit în continuare „CHL”) în privința tarifelor pentru îngrijirile oferite la nașterea și șederea soției sale în maternitatea CHL.

Cu privire la cadrul juridic

Legislația comunitară

3 Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71 prevede:

„Prezentul regulament se aplică lucrătorilor care fac sau au făcut obiectul legislației unuia sau mai multor state membre și care sunt resortisanți ai unui stat membru sau care sunt apatrizi sau refugiați, avându-și reședința pe teritoriul unuia dintre statele membre, precum și membrilor de familie și urmașilor acestora.”

4 În sensul articolului 7 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 1612/68:

„1. Lucrătorul resortisant al unui stat membru nu poate fi tratat diferit, pe teritoriul celorlalte state membre, față de lucrătorii naționali, pe criterii de cetățenie, în ceea ce privește condițiile de încadrare în muncă și de muncă și, în special, în ceea ce privește remunerarea, concedierea și, în cazul în care rămân fără un loc de muncă, reintegrarea profesională și reangajarea.

2. Acesta beneficiază de aceleași avantaje sociale și fiscale ca și lucrătorii naționali.”

5 Articolele 64 și 72 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „statutul”) prevede că funcționarii Comunităților Europene sunt obligați să plătească contribuții la sistemul de asigurare de boală, comun instituțiilor Comunităților Europene, denumit în mod curent Sistemul Comun de Asigurare de Boală (denumit în continuare „SCAB”) și că SCAB rambursează cheltuielile medicale ale acestora.

6 În temeiul articolului 72 din statut, articolele 1, 2 și 3 din Reglementarea comună privind acoperirea riscurilor de boală pentru funcționarii Comunităților Europene (denumită în continuare „reglementarea comună”), precum și în temeiul titlului VIII din anexa I la această reglementare, cheltuielile efectuate de funcționarii Comunităților Europene sau de soțiile acestora în cazul unei nașteri, care trebuie să fie rambursate de SCAB, sunt onorariile pentru medici, asistența oferită de moașă și anestezie, precum și cheltuielile pentru sala de naștere, asistența oferită de un fizioterapeut și toate celelalte cheltuieli care privesc serviciile în legătură directă cu nașterea. Cheltuielile șederii într-un spital sunt rambursate până la 85% și celelalte cheltuieli și onorarii până la 100%. Cu toate acestea, rambursarea onorariilor este limitată la 33 230 BEF și cea a cheltuielilor de ședere într-un spital la 5 946 BEF pe zi, timp de zece zile.

7 Articolul 9 alineatul (2) din reglementarea comună prevede că „Instituțiile fac eforturi, în măsura posibilităților, să negocieze cu reprezentanții corpului medical și/sau autoritățile, asociațiile și instituțiile competente, acorduri care stabilesc taxe aplicabile beneficiarilor, având în vedere condițiile locale și, după caz, baremele aflate deja în vigoare, atât din punct de vedere medical, cât și din punct de vedere spitalicesc.”

8 Din dosar reiese că, la vremea desfășurării faptelor din acțiunea principală, nu exista niciun acord stabilit între SCAB și reprezentanții corpului medical și/sau autoritățile, asociațiile și instituțiile luxemburghize competente.

Legislația națională

9 CHL a fost înființat prin Legea din 10 decembrie 1975, prin care s-a creat o instituție publică denumită Centre hospitalier de Luxembourg, grupând Maternité Grande-Duchesse Charlotte, Clinique Pédiatrique Fondation Grand-Duc Jean și Grande-Duchesse Joséphine-Charlotte și spitalul municipal (Mémorial A 1975, p. 1794). Acesta este finanțat de statul luxemburghez și de orașul Luxembourg.

10 Beneficiază de asigurarea boală-maternitate, persoanele afiliate la casele de asigurare de boală luxemburghize, care sunt instituții publice autonome, cu personalitate juridică și aflate sub supravegherea guvernului.

11 Articolul 13 primul paragraf din Code des Assurances Sociales (Codul Asigurărilor Sociale) (Legile din 27 iunie 1983 și 3 iulie 1975), în versiunea sa aplicabilă la vremea desfășurării faptelor din acțiunea principală (denumit în continuare „codul”), prevede că

„persoanele asigurate beneficiază la naștere de îngrijirile unei moașe, de asistență medicală, de șederea într-o casă de maternitate sau clinică, produse farmaceutice și produse dietetice pentru sugari”. Conform articolului 13 paragraful al doilea din cod, aceste prestații erau acoperite de stat, prin intermediul unei sume forfetare, stabilită printr-o reglementare.

12 Regulamentul Grand-Ducal din 31 decembrie 1974 (Mémorial A 1974, p. 2398), astfel cum a fost modificat (denumit în continuare „Regulamentul Grand-Ducal”), în vigoare la data desfășurării faptelor din acțiunea principală, a stabilit tariful forfetar la care, în circumstanțe normale, prestațiile medicale și spitalicești necesare în mod normal la o naștere erau furnizate celor afiliați la sistemul luxemburghez de asigurare de boală-maternitate. Acesta fixa, de asemenea, suma rambursată de stat.

13 În conformitate cu circulara Union des Caisses de Maladie (Uniunea Caselor de Asigurări de Boală, denumită în continuare „UCM”) din 1 decembrie 1988 privind repartizarea elementelor componente ale tarifelor forfetare pentru prestațiile de maternitate începând cu 1 ianuarie 1989, sistemul introdus de Codul și Regulamentul Grand-Ducal prevedea în practică un calcul bazat pe trei componente, și anume asistența medicală, prestațiile de maternitate și produsele dietetice.

14 În privința celorlalte prestații în caz de boală, articolul 308 bis din cod impunea încheierea obligatorie a unor acorduri între UCM și diversele categorii de prestatori de servicii de îngrijire, fără a face distincție între serviciile oferite în spital și cele din afara spitalului. Aceste acorduri colective trebuiau să fie omologate de ministrul competent, dobândind astfel forță obligatorie, chiar și pentru prestatorii care nu sunt membri ai asociației care a negociat acordul.

15 Din hotărârea de trimitere reiese că sistemul asigurărilor de boală-maternitate din Luxemburg are ca trăsătură caracteristică uniformitatea tarifelor practicate, indiferent de prestator, pentru îngrijirile medicale acoperite de asigurare. Aceste tarife nu constituie limite de rambursare, ci prețuri fixe, care nu variază nici în funcție de veniturile pacientului și nici în funcție de calificările prestatorului.

16 La vremea desfășurării faptelor din acțiunea principală, articolul 4 din cod prevedea că ministrul Muncii și al Protecției Sociale putea să scutească de la asigurare străinii care aveau reședință temporară în Luxemburg. În temeiul articolului 4 alineatul (2) din cod, în versiunea în vigoare la ora actuală, „Nu sunt [...] obligate să fie asigurate [...] persoanele afiliate la un sistem de asigurare de boală datorită activității lor în serviciul unui organism internațional sau în temeiul unei pensii [care le-a fost] acordată în această calitate”.

17 În practică, este vorba, în principal, de funcționari și alți agenți ai instituțiilor Comunităților Europene (Parlamentul, Comisia, Curtea de Justiție, Curtea de Conturi), ai Băncii Europene de Investiții, ai Eurocontrol, ai Curții AELS și ai Centrului de Aprovizionare al NATO din Luxemburg.

Acțiunea principală

18 Doamna Ferlini, soția unui funcționar al Comisiei Comunităților Europene, rezidentă în Luxemburg, a născut la 17 ianuarie 1989 în CHL, unde a rămas până la 24 ianuarie 1989.

19 Domnul Ferlini și membrii familiei sale sunt afiliați la SCAB. Astfel, domnul și doamna Ferlini nu sunt acoperiți de sistemul luxemburghez de securitate socială și, în special, de sistemul de asigurare obligatorie boală-maternitate.

20 La 24 februarie 1989, CHL i-a trimis domnului Ferlini o factură în valoare de 73 460 LUF pentru cheltuielile de naștere și de ședere ale soției sale în maternitate.

21 Această factură a fost stabilită în special pe baza „tarifelor spitalicești începând de la 1 ianuarie 1989, aplicabile persoanelor și organismelor neafiliate la sistemul național de securitate socială”, care au fost stabilite unilateral și uniform de toate spitalele luxemburgheze reunite în cadrul „Entente des hôpitaux luxembourgeois” (Asociația spitalelor din Luxemburg, denumit în continuare „EHL”). În conformitate cu aceste tarife, domnului Ferlini i s-a solicitat o sumă de 49 030 LUF, corespunzătoare unei „nașteri normale simple”.

22 Domnului Ferlini i s-au facturat și cheltuielile de asistență din partea medicului spitalului, în valoare de 5 042 LUF, și cheltuielile farmaceutice, în valoare de 674 LUF. Tarifele acestor servicii au fost stabilite, de asemenea, pe o bază uniformă de către EHL, pentru persoanele neafiliate la sistemul național de securitate socială, inclusiv funcționarii Comunităților Europene.

23 Domnul Ferlini a refuzat să plătească suma care i se solicitase, pe motiv că valoarea facturată era discriminatorie. Acesta a susținut că, în conformitate cu reglementarea aplicabilă la vremea desfășurării faptelor din acțiunea principală, tariful forfaitar facturat, rambursabil de către casa luxemburgheză de asigurare de boală, avea o valoare de 36 854 LUF, în vreme ce domnul Ferlini și SCAB erau obligați să plătească suma de 59 306 LUF pentru aceleași servicii, adică o majorare de 71,43 % în raport cu tariful aplicabil persoanelor supuse asigurării boală-maternitate din Luxemburg.

24 Domnul Ferlini a contestat un ordin condiționat de plată, emis la 22 aprilie 1993, care îl soma să îi plătească CHL suma de 73 460 LUF.

25 Prin Hotărârea din 24 iunie 1994, Tribunal de paix de Luxembourg a declarat nefondată obiecția și l-a condamnat pe domnul Ferlini să îi plătească CHL suma menționată anterior, majorată cu dobânzi legale.

26 La 5 octombrie 1994, domnul Ferlini a introdus o acțiune împotriva acestei hotărâri în fața Tribunal d'arrondissement de Luxembourg.

27 În fața acestei instanțe, domnul Ferlini susține că facturarea efectuată de CHL rezultă, pe de o parte, din aplicarea tarifelor pentru serviciile din spital, stabilite de EHL, aplicabile, începând cu 1 ianuarie 1989, persoanelor și organismelor neafiliate la sistemul național de securitate socială și, pe de altă parte, din aplicarea tarifelor valabile pentru persoanele afiliate la casele de asigurare de boală, stabilite în circulara UCM din 1 decembrie 1988.

28 În sprijinul acțiunii sale, domnul Ferlini susține, în primul rând, că stabilirea de către CHL a cheltuielilor pentru serviciile de îngrijire oferite în spital contravine principiului egalității și, în al doilea rând, că sistemul luxemburghez de tarifare a serviciilor de îngrijire oferite în spital, aplicabil funcționarilor Comunităților Europene, contravine articolului 85 alineatul (1) din tratat.

29 CHL solicită respingerea acțiunii și confirmarea hotărârii atacate. În primul rând, acesta afirmă, în esență, că situația funcționarilor Comunităților Europene nu se poate compara cu situația persoanelor afiliate la sistemul național de securitate socială. Primii nu plătesc impozite și nici contribuții la sistemul național de securitate socială și venitul lor este mai mare. În plus, la vremea desfășurării faptelor din acțiunea principală, SCAB nu încheiase

niciun acord cu EHL. În al doilea rând, CHL susține că, în speță, cerințele stabilite la articolul 85 din tratat nu sunt îndeplinite.

Întrebarea preliminară

30 Instanța de trimitere observă, în esență, că articolul 48 din tratat, precum și Regulamentele nr. 1408/71 și 1612/68 nu privesc decât resortisanții comunitari care au acces, în alt stat membru, la un loc de muncă sau o acoperire socială reglementată de legile statului membru în cauză, ceea ce nu este valabil în cazul funcționarilor Comunității Europene. Aceasta adaugă că totuși nu se poate admite ca funcționarilor Comunităților Europene, care au reședința în alt stat membru, să li se aplice, datorită funcțiilor lor, un tratament mai puțin favorabil decât oricărui alt lucrător salariat, resortisant al unui stat membru. Dimpotrivă, aceștia ar trebui să beneficieze de aceleași avantaje care decurg din dreptul comunitar ca și resortisanții statelor membre în ceea ce privește libera circulație a persoanelor, libertatea de stabilire și protecția socială.

31 Astfel, instanța de trimitere constată că nu ar fi exclus ca aplicarea în cazul funcționarilor Comunității Europene a unor tarife medicale și spitalicești mai ridicate decât cele aplicate persoanelor afiliate la sistemul național de securitate socială să poată constitui o încălcare a principiului general al tratamentului egal. Aceasta consideră că argumentele prezentate de domnul Ferlini pentru a respinge justificările obiective ale CHL, cu scopul de a legitima această diferență de tratament, nu sunt lipsite de fundament, astfel încât nu le poate elimina a priori.

32 Instanța de trimitere adaugă că motivele invocate de părțile în acțiunea principală fac necesară și o interpretare a principiilor dreptului concurenței, în special în privința problemelor legate de competența statelor membre de a-și organiza sistemul de securitate socială, de statutul special al întreprinderilor și de serviciile în cauză, precum și de efectul asupra pieței comune.

33 Din acest motiv, Tribunal d'arrondissement de Luxembourg a hotărât să suspende judecata și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Având în vedere principiul nediscriminării între resortisanții statelor membre ale Uniunii Europene, principiu consacrat la articolul 6 și 48 din Tratatul CE și, în domeniul liberei circulații a lucrătorilor în cadrul Comunității, în Regulamentul 1612/68 al Consiliului din 5 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității, modificat prin Regulamentul nr. 312/76 al Consiliului din 9 februarie 1976, și în domeniul securității sociale, în Regulamentul 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, lucrătorii care desfășoară o activitate independentă și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul comunității, astfel cum a fost modificat și actualizat prin Regulamentul nr. 2001/83 al Consiliului din 2 iunie 1983,

și

având în vedere articolul 85 alineatul (1) din Tratatul CE, care interzice toate acordurile între întreprinderi, deciziile asociațiilor de întreprinderi și practicile concertate, care pot aduce atingere comerțului dintre statele membre și care au ca obiect sau efect împiedicarea, restrângerea sau denaturarea concurenței în interiorul pieței comune,

sunt compatibile cu dreptul comunitar Regulamentul Grand-Ducal din 31 decembrie 1974 (Mémorial A nr. 95 din 31.12.1974, p. 2398), astfel cum a fost modificat, care are ca obiect

stabilirea, în temeiul articolelor 6 și 13 din Codul Asigurărilor Sociale, beneficiile în natură în caz de boală și de maternitate, tarifele serviciilor din spitale începând cu 1 ianuarie 1989, aplicabile persoanelor și organismelor neafiliate la sistemul național de securitate socială, Circulara UCM din 1 decembrie 1988 privind repartizarea elementelor componente ale tarifelor forfetare pentru cheltuielile de maternitate începând cu 1 ianuarie 1989 și practicile EHL, care constau în aplicarea, pentru persoanele și organismele neafiliate la sistemul național de securitate socială și pentru funcționarii Comunităților Europene afiliați la SCAB, unor tarife uniforme pentru cheltuielile medicale și spitalicești mai mari decât cele aplicate rezidenților afiliați la sistemul național de securitate socială?”

Cu privire la întrebarea preliminară

34 Având în vedere contextul legislativ și factual, descris de instanța de trimitere, întrebarea adresată trebuie să fie înțeleasă ca având drept scop esențial să stabilească dacă aplicarea unilaterală de către un grup de prestatori de servicii de îngrijire, pentru funcționarii Comunităților Europene, a unor tarife pentru serviciile de îngrijire medicale și spitalicești, oferite în caz de maternitate, mai mari decât cele aplicabile persoanelor afiliate la sistemul național de securitate socială, pe de o parte, constituie o discriminare pe motiv de naționalitate și, pe de altă parte, contravine articolului 85 alineatul (1) din tratat.

35 Guvernul luxemburghez susține că funcționarii Comunității Europene, care sunt acoperiți de SCAB, nu sunt supuși obligațiilor de a plăti contribuții la sistemul luxemburghez de asigurare boală-maternitate și, prin urmare, nu se pot prevala de prestațiile prevăzute de Regulamentul Grand-Ducal.

36 Acesta este de acord cu raționamentul expus de Tribunal d'arrondissement în hotărârea de trimitere, conform căruia Regulamentul nr. 1408/71 nu se aplică funcționarilor Comunității Europene. Funcționarii și agenții unei organizații internaționale se sustrag de la orice afiliere la un sistem național de securitate socială, deși nu există nicio prevedere expresă care îi scutește de la afiliere. Acest lucru este cu atât mai adevărat cu cât Statutul funcționarilor este complet și avantajos în materie de securitate socială. În plus, funcționarii Comunităților Europene nu au nevoie să invoce dispozițiile comunitare pentru a circula liber pe teritoriul statelor membre, deoarece aceștia beneficiază de Protocolul privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene.

37 În subsidiar, guvernul luxemburghez susține că Regulamentul Grand-Ducal nu include nicio dispoziție discriminatorie în detrimentul resortisanților altor state membre.

38 Comisia și, cu mici diferențe, domnul Ferlini consideră că aplicarea, pentru persoanele și organismele neafiliate la sistemul luxemburghez de securitate socială și pentru funcționarii Comunităților Europene afiliați la SCAB, a unor tarife uniforme pentru cheltuielile medicale și spitalicești mai mari decât cele aplicate persoanelor afiliate la sistemul respectiv de securitate socială este incompatibilă cu principiul nediscriminării între resortisanții statelor membre ale Comunităților Europene, consacrat la articolul 6 primul paragraf și articolul 48 din tratat. Comisia adaugă că, în speță, nu sunt îndeplinite condițiile de aplicare a Regulamentului nr. 1408/71.

39 Cu titlu introductiv, trebuie amintit faptul că, în conformitate cu o jurisprudență constantă, articolul 6 primul paragraf din tratat, care consacră principiul general al nediscriminării pe motiv de naționalitate, nu se aplică în mod independent decât în situațiile reglementate prin dreptul comunitar, pentru care tratatul nu prevede norme specifice privind nediscriminarea (a se vedea, în special, hotărârile din 10 decembrie 1991, *Merci convenzionali porto di Genova*,

C-179/90, Rec., p. I-5889, punctul 11; din 14 iulie 1994, Peralta, C-379/92, Rec., p. I-3453, punctul 18, și din 13 aprilie 2000, Lehtonen și Castors Braine, C-176/96, Rec. p. I-2681 punctul 37).

40 În ceea ce privește libera circulație a lucrătorilor, acest principiu a fost materializat la articolul 48 din tratat.

41 Astfel cum a subliniat domnul avocat general la punctul 49 din concluziile sale, funcționarii Comunităților Europene și membrii familiei lor, care sunt afiliați la SCAB, nu pot fi calificați drept lucrători în sensul Regulamentului nr. 1408/71. Aceștia nu sunt supuși unei legislații naționale în materie de securitate socială, astfel cum se impune la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1408/71.

42 În schimb, nu se poate contesta calitatea de lucrător migrant a unui funcționar al Comunităților Europene. Conform unei jurisprudențe constante, un resortisant comunitar care lucrează într-un stat membru, altul decât statul de origine, nu își pierde calitatea de lucrător în sensul articolului 48 alineatul (1) din tratat, datorită faptului că ocupă un post în cadrul unei organizații internaționale, deși condițiile intrării și șederii sale în țara de angajare sunt reglementate în mod special de un acord internațional (hotărârile din 15 martie 1989, Echternach și Moritz, 389/87 și 390/87, Rec., p. 723, punctul 11, și din 27 mai 1993, Schmid, C-310/91, Rec., p. I-3011, punctul 20).

43 Rezultă astfel că unui lucrător resortisant al unui stat membru, precum domnul Ferlini, nu i se poate refuza beneficiul drepturilor și avantajelor sociale, care îi este conferit la articolul 48 din tratat și Regulamentul nr. 1612/68 (a se vedea hotărârile din 13 iulie 1983, Forcheri, 152/82, Rec., p. 2323, punctul 9; Echternach și Moritz, citată anterior, punctul 12, și Schmid, citată anterior, punctul 22).

44 Cu toate acestea, astfel cum a subliniat avocat general la punctele 52-54 din concluziile tale, aplicarea, pentru îngrijirile medicale și spitalicești, oferite în caz de maternitate, unor tarife mai ridicate decât cele aplicabile persoanelor afiliate la sistemul național de securitate socială nu poate fi calificată ca fiind o condiție de muncă, în sensul articolului 49 alineatul (2) din tratat și al articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1612/68.

45 În privința noțiunii de avantaj social, la care face referire articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1612/68, domnul Ferlini nu pretinde să beneficieze de un astfel de avantaj social, prevăzut de legislația luxemburgheză și care constă în plățirea de către statul membru gazdă a unei sume forfetare pentru rambursarea cheltuielilor de maternitate. Acesta se limitează să solicite un tratament egal în privința tarifării îngrijirilor medicale și spitalicești, oferite în caz de maternitate.

46 În aceste condiții, este necesar să se constate că nici articolul 48 din tratat, nici Regulamentul nr. 1612/68 nu se aplică în cazul din speță.

47 În consecință, întrebarea privind discriminarea pretinsă trebuie să fie examinată din perspectiva articolului 6 primul paragraf din tratat.

48 În acțiunea principală, stabilirea de către EHL a tarifelor pentru îngrijirile medicale și spitalicești, oferite în caz de maternitate, pentru persoanele neafiliate la sistemul național de securitate socială, tarife aplicate de CHL domnului Ferlini, nu intră sub incidența legislației naționale și nici a normelor adoptate sub forma unor acorduri colective, în materie de securitate socială.

49 „Tarifele serviciilor din spitale începând de la 1 ianuarie 1989, aplicabile persoanelor și organismelor neafiliate la sistemul național de securitate socială”, au fost fixate unilateral și uniform de toate spitalele luxemburgheze reunite în cadrul EHL, în absența unor acorduri încheiate cu SCAB, care să stabilească ratele aplicabile beneficiarilor sistemului comun. În temeiul acestor tarife, domnului Ferlini și SCAB li se solicită o sumă de 59 306 LUF, adică o majorare de 71,43 % în raport cu tariful aplicabil, pentru aceleași servicii, persoanelor supuse sistemului luxemburghez de asigurare boală-maternitate.

50 Rezultă din jurisprudența Curții că articolul 6 primul paragraf din tratat se aplică și în cazurile în care un grup sau o organizație, precum EHL, exercită o anumită putere asupra persoanelor de drept privat și este în măsură să le impună condiții care afectează negativ exercitarea libertăților fundamentale, garantate de tratat (a se vedea, în acest sens, hotărârile din 12 decembrie 1974, Walrave și Koch, 36/74, Rec., p. 1405; din 8 aprilie 1976, Defrenne II, 43/75, Rec., p. 455, și din 15 decembrie 1995, Bosman, C-415/93, Rec., p. I-4921).

51 Conform unei jurisprudențe constante, o discriminare poate consta numai în aplicarea unor norme diferite în situații comparabile sau în aplicarea aceleiași norme în situații diferite.

52 Prin urmare, este necesar să se examineze dacă o persoană neafiliată la sistemul național de securitate socială al unui stat membru, precum domnul Ferlini, se află într-o situație diferită de cea a persoanelor din acest stat membru, afiliate la sistemul respectiv.

53 În această privință, argumentele care au fost invocate atât în fața instanței naționale, cât și în procedura în fața Curții, pentru a justifica faptul că situația domnului Ferlini nu era comparabilă cu situația unei persoane afiliate la sistemul luxemburghez de securitate socială, nu pot fi admise.

54 În primul rând, faptul că domnul Ferlini nu plătește impozit pe salariul său Trezoreriei naționale și nici contribuții la sistemul național de securitate socială nu are nicio relevanță în această privință, având în vedere că, în orice caz, acesta nu solicită dreptul la prestațiile de securitate socială în temeiul sistemului respectiv, ci doar aplicarea unor tarife nediscriminatorii pentru serviciile spitalicești, oferite în cadrul CHL.

55 În ceea ce privește argumentul conform căruia funcționarii Comunităților Europene primesc venituri medii mai mari decât ale persoanelor rezidente, care lucrează în sectorul național public sau privat, este suficient să se amintească faptul că prețul serviciului în cauză în acțiunea principală, facturat persoanelor afiliate la sistemul național de securitate socială, nu variază în funcție de veniturile acestora.

56 În aceste condiții și pe baza singurelor elemente aduse la cunoștința Curții, se pare că domnul Ferlini, precum și membri familiei sale, care sunt afiliați la SCAB, se află într-o situație comparabilă cu situația resortisanților afiliați la sistemul național de securitate socială.

57 Conform jurisprudenței Curții, normele privind tratamentul egal interzic nu doar discriminările evidente, bazate pe naționalitate, ci și toate formele disimulate de discriminare, care, prin aplicarea altor criterii de diferențiere, conduc în fapt la același rezultat (hotărârile din 12 februarie 1974, Sotgiu, 152/73, Rec., p. 153, punctul 11, și din 26 octombrie 1995, Comisia/Luxemburg, C-151/94, Rec., p. I-3685, punctul 14).

58 Criteriul afilierii la sistemul național de securitate socială, aplicat de CHL, pe care este întemeiată diferențierea tarifelor EHL pentru îngrijirile medicale și spitalicești, constituie o

discriminare indirectă pe bază de naționalitate. Pe de o parte, marea majoritate a persoanelor afiliate la SCAB și nu la sistemul național de securitate socială, deși beneficiază de îngrijiri medicale și spitalicești oferite pe teritoriul național, sunt resortisanți ai altor state membre. Pe de altă parte, majoritatea covârșitoare a resortisanților cu reședința în Luxemburg intră sub incidența sistemului național de securitate socială.

59 O astfel de diferențiere nu ar putea fi justificată decât în cazul în care ar fi întemeiată pe considerente obiective, independente de naționalitatea persoanelor în cauză și proporționale cu obiectivul legitim urmărit.

60 În lumina faptelor în speță și având în vedere că nu a fost invocat niciun argument în această privință în fața Curții sau în fața instanței de trimitere, trebuie să se constate că nu este justificată diferența considerabilă de tratament între persoanele afiliate la sistemul național de securitate socială și funcționarii Comunităților Europene, în privința tarifelor pentru serviciile de îngrijire legate de maternitate.

61 În consecință, nu este necesar să se examineze întrebarea adresată în lumina articolului 85 din tratat.

62 Prin urmare, este necesar să se răspundă la întrebarea adresată că aplicarea unilaterală de către un grup de prestatori de servicii de îngrijire, pentru funcționarii Comunităților Europene, a unor tarife pentru îngrijirile medicale și spitalicești, oferite în caz de maternitate, mai mari decât cele aplicabile rezidenților afiliați la sistemul național de securitate socială constituie o discriminare pe motiv de naționalitate, interzisă la articolul 6 primul paragraf din tratat, în absența unei justificări obiective în această privință.

Cu privire la cheltuielile de judecată

63 Cheltuielile efectuate de către guvernul luxemburghez și de către Comisie, care au prezentat observații Curții, nu pot face obiectul unei rambursări. Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța națională, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

pronunțându-se cu privire la întrebarea care i-a fost adresată de Tribunal d'arrondissement de Luxembourg, prin Hotărârea din 7 octombrie 1998, hotărăște:

Aplicarea unilaterală de către un grup de prestatori de servicii de îngrijire, pentru funcționarii Comunităților Europene, a unor tarife pentru îngrijirile medicale și spitalicești, oferite în caz de maternitate, mai mari decât cele aplicabile rezidenților afiliați la sistemul național de securitate socială constituie o discriminare pe motiv de naționalitate, interzisă la articolul 6 primul paragraf din Tratatul CE (devenit, după modificare, articolul 12 primul paragraf, CE), în absența unei justificări obiective în această privință.

Rodríguez Iglesias

Moitinho de Almeida

Edward

Sevón

Schintgen

Kapteyn

Gulmann

Jann

Ragnemalm

Wathelet

Skouris

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 3 octombrie 2000.

Grefier
R. Grass

Președinte
G. C. Rodríguez Iglesias